

INFORMACE O CHARTĚ 77

ročník devátý /1986/ - č. 5

oooooooooooooooooooo	str.
Dokument Charty 77/II/86 - Korespondence mezi dánským mírovým hnutím a Chartou 77	2
Sdělení VONS č.509 /Represe proti účastníkům koncertu/	4
č.510 /Eduard Vacek propuštěn z vazby/	6
č.5II /Nástup trestu Petra Cibulky/	6
Výzva nezávislé iniciativy v NDR "Mír a lidská práva" k MRM	7
Z materiálů FIDH	10
Dopis Ladislava Lise FIDH	10
V samizdatu nově vyšlo...	12
Český katolický samizdat	14
 Krátké zprávy /Ostraha v době sjezdu KSČ - Zákaz vy- stoupení skupiny Novodur - Jazzová sekce žádá Mladý svět o tiskovou oprá- vu - IKV se připravuje na vídeňskou konferenci - Evropská síť pro dialog Východ - Západ k vídeňské konferenci	I7-20
Pán Jablonický, venujte sa historii /text slovenského historika Jozefa Jablonického/	20-24
oooooooooooooooooooo	

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Informace o Chartě 77 vydává nezávislá redakční skupina
signatářů Charty 77

Petr U H L, Anglická 8, Praha 2-Vinohrady

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Charta 77/11/86 - Korespondence mezi dánským mírovým hnutím a Chartou 77

NEJ TIL ATOMVÅBEN

Dronningensgade 14, 1420 København K.
Dánsko

Chartě 77

Milí přátelé,

od 15. do 18. října 1986 se bude v Kodani konat světový mírový kongres. Hlavním pořadatelem tohoto mírového sjezdu je Světová rada míru, stejně jako tomu bylo v Praze v roce 1983.

Dánské mírové hnutí Nej til atomvåben^{1/} = Ne jaderným zbraním/ se pražského setkání v roce 1983 zúčastnilo, i když jsme se rozhodli teprve po delším uvažování a pochybnostech. Pro naši účast na jednání v Praze v roce 1983 se stal rozhodujícím dopis Charty 77 /dokument č.20 z r.83/ ^/.

Naše organizace se nyní vyslovila kladně k případné účasti Charty 77 a Solidarity na kodaňském kongresu. Rozhodli jsme se tak ze dvou důvodů: Zaprve proto, že povážujeme přínos Charty 77 pro všeobecnou rozpravu za důležitý a myslíme si, že by bylo správné, aby se s ním seznámili účastníci všech setkání, a to včetně grémia Světové rady míru. Mohlo by se dokonce říci, že toto grémium má probírání problematiky, na niž poukazuje Cherta 77, zvláště zapotřebí. Účast Charty 77 si přejeme také proto, že by naší organizaci umožnila popularizovat důležité názory Charty 77, které nás vždy v mírové práci významně inspirovaly; je záslužné a cenné s těmito názory více seznamovat dánskou veřejnost. Myšlenky Charty by měly být více rozšířeny: dánská veřejnost nedostatečně chápe, že mír je něco více než problém zbraní a že nutné zmírnování napětí mezi Východem a Západem nesmí způsobovat "zacenitování" rozdelené Evropy.

Proto se ptáme, zda by se Cherta 77 chtěla zúčastnit říjnového kongresu v Kodani. Jestliže ano, prosíme Vás o písemnou odpověď, kterou se zájmem prostudujeme. Prosíme rovněž o dovolení, abychom mohli tento svůj dopis zveřejnit.

Za organizaci "Ne jaderným zbraním" s přátelskými pozdravy

Tom Trier

Pozn.red. :

1/ Tato menší organizace vznikla odštěpením od dánského mírového hnutí, které kontrolují promoskevští komunisté. "Ne jaderným zbraním" je názorově velmi pluralitní, její činnosti se neúčastní jen členové KSD. "Ne jaderným zbraním" také velmi pozitivně reagovalo na Pražskou výzvu, jejich stanovisko z 10.6.1985 zveřejnily Komentáře.

2/ Dokument Ch 77 k setkání mírových sil v Praze, datován 15.6.1985, vydali mluvčí Charty 77 Jan Kozlík, Marie Rút Křížková a Anna Marvanová.

x

Dánskému mírovému hnutí NE JADERNÝM ZBRANÍM

Kodan

Milí přátelé,

V Praze 25.března 1986

děkujeme Vám za dopis z 15.března 1986. Protože jedním z principů Charty 77 je veřejný charakter jejího působení, považujeme za samozřejmé, že svůj dopis nám adresovaný zveřejníte; budeme jen rádi, zveřejnите-li i naši odpověď. Sami tak svými skrovnými prostředky rovněž činíme.

Charta 77 se od svého založení snaží o dialog se státní mocí a o kontakt s veřejností a všemi lidmi dobré vůle v Československu i v zahraničí, kteří usilují o pokrok v oblasti lidských práv, a to bez ohledu na politickou orientaci našich partnerů v dialogu. Proto jsme také v roce 1983 požadovali, abychom mohli z tohoto hlediska uvést své názory na problémy evropského a světového míru na světovém setkání mírových sil v Praze, organizovaném Světovou radou míru. Učinili jsme tak přesto, že signatáři Charty 77 a aktivisté hnutí za lidská práva a nezávislého mírového hnutí mají - obáváme se, že všichni - ke Světové radě míru postoj nejen kritický, ale až odmítavý. Z povahy našeho společenství však plyne, že jsme povinni nabízet dialog neustále a že musíme využívat každé příležitosti, abychom vyslovili své názory na význam lidských práv v Československu i ve světě, mj. i v souvislosti s problémy míru.

Tytéž důvody, které Vás vedly k formulování Vaší nabídky, abychom se zúčastnili kodaňského sjezdu mírových sil, platí nyní i pro nás, když Vaši nabídku s díky přijímáme. Ačkoliv Charta 77 není organizací, je v souladu s naším posláním a našimi dosavadními zvyklostmi, aby jednotliví signatáři Charty 77 vysvětlili jakémukoliv fóru -v daném případě kodanskému kongresu- jaké názory na problémy míru a lidských práv v Chartě 77 převažují a o co usilují lidé, kteří se v Československu svobodně vyjadřují k otázkám míru. Problém však je naše účast. I kdyby totiž účastníci kodaňského setkání dostali povolení k cestě, mohli by být po sebemenším kritickém vystoupení zbaveni státního občanství a tak by se jim uzavřela cesta domů. Ve smyslu čs.zákona o nabývání a pozbyvání čs.státního občanství /č.194/49 Sb./ může totiž "ministerstvo vnitra státní občanství odníti osobě, která se zdržuje v cizině a vyvídela nebo vyvíjí jakýmkoli způsobem činnost..., která může porušit zájem státu".

Máte-li tedy skutečný zájem na naši účasti, prosíme Vás o toto: apelujte -např.prostřednictvím Světové rady míru nebo jiných organizací či institucí- na čs.ústavní orgány, aby během jarního zasedání Federálního shromáždění toto ustanovení zákona zrušily; nebude-li to možné, potom aby se kompetentní čs.orgány veřejně zaručily, že na nezávislé účastníky mírového světového sjezdu v Kodani této ustanovení nebude vztaženo a že se všichni budou moci vrátit hned po kongresu do Československa. Postoj čs.oficiálních míst k této otázce bude pro nás i pro Vás cennou zkušeností. V případě, že by nám úřady účast neumožnily, obrátíme se na Vás, abyste stanovisko, které

Vám včas zašleme, tlumočili na oficiálním fóru.

Ještě jednou Vám děkujeme za milá a pravdivá slova.

Se srdečnými pozdravy

Martin Palouš
mluvčí Charty 77

Anna Šabatová
mluvčí Charty 77

Jan Štern
mluvčí Charty 77

xxxxxx xxxxx xxxxx

Sdělení Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných /VONS/, čs.ligy pro lidská práva, člena Mezinárodní federace pro lidská práva /FIDH/

Všechna sdělení VONS jsou zasílána Federálnímu shromáždění ČSSR.

Jména a adresy členů VONS byly zveřejněny ve sdělení č. 492, publikovaném v Info o Ch 77 č.12 z roku 1985.

x

Sdělení č.509 /Represe proti účastníkům koncertu/

Senát okresního soudu ve Frýdku-Místku složený z předsedkyně Bohuslavky Tomicové a soudců Stanislava Bartožely a Bedřicha Slívy odsoudil v hlavním líčení konaném 2.prosince 1985 osm mladých lidí k těmto trestům:

Bohumila Kožloně k 12 měsícům, Romana Matulu k 10 měsícům, Petra Kubíčka k 8 měsícům, Lubomíra Kubise k 7 měsícům trestu odnětí svobody, všechny čtyři nepodmíněně.

K podmíněným trestům se zkušební lobou dvou let byli odsouzeni: Zdeněk Lacina, Renáta Bílá a Miroslav Procházka, každý k osmi měsícům trestu odnětí svobody. Ladislavu Oharkovi byl uložen trest nápravného opatření v trvání šesti měsíců, po které z jeho odměny za práci připadne 10 % ve prospěch státu. Soud rozhodl, že Petr Kubíček, Lubomír Kubis, Zdeněk Lacina, Roman Matula, Renáta Bílá, Bohumil Procházka spáchali trestný čin výtržnictví podle § 202 odst.1 trestního zákona a trestný čin útoku na státní orgán a na orgán společenské organizace podle § 153 odst.1 trestního zákona. Bohumil Koždon trestný čin výtržnictví, trestný čin podněcování podle § 164 trestního zákona, dále přípravu k trestnému činu útoku na státní orgán a na orgán společenské organizace podle § 7 odst.1 k § 153 odst.1 tr.zákona a trestný čin schvalování trestného činu podle § 165 odst.1 tr.zákona. Lubomír Kubis trestný čin podněcování. Roman Matula trestný čin podněcování a návod k trestnému činu stěžování výkonu pravomoci veřejného činitele podle § 10 odst.1 písm.b/ k § 156 a trestního zákona. Ladislav Uharek trestný čin stěžování výkonu pravomoci veřejného činitele podle § 156 a tr.zákona.

Jako trestná činnost byla kvalifikována účast odsouzených na této události: 1.prosince 1984 se v restauraci na Lapačce v Šenově konalo setkání několika kapel, které se zde na své vystoupení už několik dní předem připravovaly. Akce byla pořadateli zamýšlena jako soukromá, což bylo naznačeno i nápisem na dveřích místnosti, kde se vystoupení konalo. Soud však označil tuto akci za nepovolenou zábavu, ačkoliv v odůvodnění rozsudku uvedl, že organizátor zábavy Bohumil Koždon "byl přesvědčen, že akce, kterou uspořádal, byla řádně povolena národním výborem do 22.hodiny, což z kontextu dopisu MNV v Šenově, založeného na čísle listu 355 spisu, lze připustit". Soud na

základě výpovědi některých svědků dospěl však k závěru, že šlo o běžnou veřejnou zábavu, při které se poslouchala hudba a tančilo se a o niž se prý většina účastníků dovedla nahodile z doslechu a nikoli na základě pozvánky. Kolem 19.hodiny se dostavili do restaurace tři příslušníci SNB a vyzvali pořadatele, aby zábavu ukončili, až dohraje kapela, která právě byla na pódiu. Pořadatelé nevyhověli a příslušníci SNB odešli přivolat posily. Ty se dostavily kolem půl deváté, s posilami přijeli i funkcionáři MNV. Předseda MNV pak ohlásil, že zábava nebyla povolena a že je ukončena. Příslušníci SNB legitimovali přítomné a pět osob, údajně podnapilých, naložili do služebního auta a odvezli. Ostatní byli vyzváni, aby se rozsešli. Výzvy opět nebylo uposlechnuto, naopak, lidé shromáždění před restaurací se domáhali propuštění dalších osob, které mezitím byly soustředovány ve služebním autobusu SNB. Ozývalo se volání "pusťte je, chceme svobodu". Přesto, že údajně padly na adresu SNB i urážlivé výroky, osoby ze služebního autobusu byly propuštěny. Shromáždění se však nerozcházelo, dožadovalo se i propuštění pěti odvezených. Pod jakými záminkami byli lidé nakládáni do autobusu, o tom svědčí i text odůvodnění rozsudku. Tak např.: "obžalovaný Lacina soustavně žádal příslušníky SNB o vysvětlení jejich počinání, dával na jeho nesouhlas s jejich jednáním, proto jej příslušníci SNB rovněž umístili do služebního autobusu".

Před restaurací je zastávka autobusové linky. Okolo půl jedenácté zastavil na zastávce linkový autobus. Někteří odsouzení a jiní si před autobus sedali a lehali a tím si chtěli vynutit propuštění svých pěti kamarádů. I v těchto chvílích se ozývalo volání "pusťte je, chceme svobodu" a také výroky, dotýkající se cti SNB. Jeden z odsouzených "podporoval dav v jeho jednání", jak se uvádí v odůvodnění rozsudku, také "tím, že hrál na flétnu". Shromáždění se rozuteklo okolo půlnoci, kdy na místo přijela posilová jednotka SNB a požární vůz s vodním dělem.

Jednání odsouzených kvalifikoval soud jako společensky velmi nebezpečné také proto, že "z jejich postoje v průběhu hlavního líčení je zřejmé, že jsou soustředěni na svou osobu, své zájmy, svou svobodu, bez ohledu na okolí, které je nezajímá..."

Odsouzení osmi mladých občanů ve Frýdku-Místku /všichni jsou dělníci/ je dalším případem represe, namířené proti spontánnímu zájmu mladých lidí o hudbu. Dostupná fakta nasvědčují tomu, že ke konfliktu došlo v důsledku provokativního zákroku příslušníků SNB.

Okresní prokurátor JUDr. František Jurečka se odvolal proti rozhořnutí soudu, a to co do výroku o vině i trestu u všech obžalovaných. S výjimkou Bohumila Koždoně požaduje přísnější posuzování jejich činů. Zejména se domáhá, aby byli potrestáni pro trestný čin útoku na veřejného činitele podle § 156 odstavce 2 trestního zákona. Odvolal se také proti osvobožujícímu rozsudku u Lubomíra Gono.

Z odsouzených se proti rozsudku odvolal Roman Matula. Mluví, že soud odmítl přezkoumat, zda příslušníci SNB jednali v souladu se zákonem, či naopak, zda to nebyli

právě oni, kdo konfliktní situaci vyprovokovali.

Bližší údaje o postižených osobách:

Bohumil Koždon, nar.2.9.1963, dělník VOKD Ostrava, t.č.vojín základní vojenské služby, bytem Havířov město, ul.Husova č.5, okres Karviná.

Petr Kubíček, nar.24.6.1964, písmomaliř, t.č.vojín základní vojenské služby, bytem Havířov-Suchá, ul. Hornická č.30, okres Karviná.

Lubomír Kubis, nar.14.3.1966 v Ostravě, dělník podniku Štavíva Ostrava-Kunčice, bytem Ostrava, Mariánské Fory, ul.Sušilova č.5.

Zdeněk Lacina, nar.15.5.1960, elektromontér, bytem Havířov 1 - město, ul.Leninova č.26/664, okres Karviná.

Roman Matula, nar.2.4.1961, dělník podniku Moravolen Šumperk, závod Lipina, bytem Kojetín město, Gottwaldovo náměstí č.37.

Ladislav Uharek, nar.4.12.1962, dělník podniku Bánské strojírny Ostrava-Radvanice, bytem Havířov město, ul.Leningradská č.91, okres Karviná.

Renata Bílá, nar.27.5.1963 v Karviné, dělnice, nyní na mateřské dovolené, bytem Havířov město, ul.Nerudova č.6, okres Karviná.

Miroslav Procházka, nar.6.3.1966, dělník dopravních staveb Olomouc, bytem Ostrava 1, Moravská Ostrava, ul. Kounicova 8/1116.

Lubomír Gono, nar.25.8.1964, stavební dělník, bytem Havířov, Suchá, ulice kpt.Jasioka č.35/723.

21.března 1986

X

Sdělení č.510 /Eduard Vacek propuštěn z vazby/

Dne 14.3.1986 byl elektromontér Eduard Vacek seznámen s výsledký vyšetřování a téhož dne jej okresní prokurátor v Teplicích JUDr.Dobroslav Pokorný propustil z vazby, v níž byl držen od 24.1.1986.

Eduard Vacek je trestně stíhán podle § 202 trestního zákona /výtržnictví/ pro přechovávání, výrobu a rozširování nelegálních tiskoven. Takto policejní orgány označují podíl na samizdatové aktivitě, v daném případě jde zejména o časopisy z prostředí undergroundu. O případu jsme informovali sdělením č.501.

25.3.1986

X

Sdělení č.511 /Nástup trestu Petra Cibulky/

Dne 20.3.1986 nastoupil v nápravně výchovném ústavu ministerstva spravedlnosti v Brně-Bohunicích trest odňtí svobody signatář Charty 77 a člen našeho výboru Petr Cibulka. Obvodním soudem pro Prahu 2 a městským soudem v Praze byl odsouzen k sedmi měsícům odňtí svobody za trestný čin hanobení národa,rasy a přesvědčení podle § 198 trestního zákona, jehož se měl dopustit v konfliktu s personálem jedné pražské restaurace. Protože byl vloni v léte v této souvislosti tři měsíce ve vazbě, skončí při normálním průběhu jeho trest dne 20.července 1986. O případu Petra Cibulky, který byl již v minulosti nespravedlivě vězněn, jsme podrobně informovali /viz naše sdělení č.349,

434,442,443,455,460,472,493 a 499/. Zvlášť alarmující je skutečnost, že kromě trestu odnětí svobody byl Petr Cibulka odsouzen k vedlejšímu trestu tříletého zákazu pobytu v Praze a zejména pak k tříletému ochrannému dohledu, jež podmínky stanovil soud tak, že Petr Cibulka nebude smět bez předchozího povolení, které Veřejná bezpečnost udílí jen zcela mimořádně, vůbec opustit Brno, kde trvale žije. Toto soudní rozhodnutí lze chápat jako represálie za to, že Petr Cibulka se nedávno stal členem Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných.

Dne 14.4.1986 v 11,30 se v budově obvodního soudu pro Prahu 4 /v přízemí/ koná veřejné zasedání v občansko-právním sporu Petra Cibulky proti čs. státu, v němž se Petr Cibulka jako žalobce domáhá finančního odškodnění za újmu na zdraví, kterou utrpěl v minulém výkonu trestu odnětí svobody v důsledku nevhodného pracovního zařazení.

25.3.1986

xxxxx xxxxx xxxxx

Přetiskování či jiné přebírání textů zveřejněných v Info o Ch 77 je v zásadě možné. Jde-li však o texty psané přímo pro Info o Ch 77, články, přehledy, zprávy a pod., žádáme, aby byl při přebírání vždy uveden pramen.

xxxxx xxxxx xxxxx

Výzva nezávislé iniciativy v NDR "Mír a lidská práva" k MRM VI/C České demokratické republiky
nám. Karla Marxe a Bedřicha Engelse Berlín 24. ledna 1986
1020 Berlín, NDR

"Dokud budou porušována mezinárodně uznávaná lidská práva, nebudeme moci hovořit o míru, protože jakékoli omezování lidských práv, ať už k němu dochází v kterémkoliv společenství, mír ohrožuje"

/Z dopisu účastníků XII. Světového festivalu mládeže a studenstva v Moskvě./

Výzva k Mezinárodnímu roku míru vyhlášenému OSN

OSN vyhlásila rok 1986 za rok míru. Také pozoruhodný návrh generálního tajemníka KSSS Michajla Gorbačova je povzbuzující, neboť požaduje, aby všechny státy a všichni občané k MRM rovněž přispěli. Jsme si vědomi odpovědnosti za zachování míru a za společenský vývoj ve své zemi, proto chceme vyjádřit některé své představy o problémech, týkajících se vnitřní politiky, stejně jako jsme to udělali u příležitosti Mezinárodního roku mládeže.

V této výzvě se chceme ztotožnit s vnitřním mírem, protože se domníváme, že jen stát s vnitřní mírovou politikou může rozvíjet skutečně mírovou zahraniční politiku. Vnitřní mír pro nás znamená stav, kdy se zdokonalují záruky základních práv obsažených ve Všeobecné deklaraci lidských práv a kdy se tato práva stále více uvádějí v život. Rok míru by měl být pro vládu NDR zvláštní příležitostí k prosazování pozitivních změn v tomto směru. Domníváme se, že prvními kroky na cestě k plnému uplatnění lidských práv je v tomto roce nutné uskutečnit ná-

sledující opatření, jejichž návrhy by měly být projednány a ověřeny v otevřené společenské diskusi:

1. Omezení svobodného cestování považujeme za projev nedůvěry vlády k občanům. Cesty do západních států jsou možné jen ve výjimečných případech /často jako odměna za loajalitu vůči státu/ nebo pro občany v invalidní či starobním důchodou. Rovněž možnost cestovat do socialistických zemí bývá v jednotlivých případech bezdůvodně omezena nebo zcela vyloučena; zejména v roce 1985 se to stávalo dosti často. Považujeme za nutné posílit důvěru tím, že:

a/ neomezená svoboda cestovat bude vytčena jako společenský cíl, jehož bude, z důvodů hospodářských a politických, dosahováno postupně,

b/ budou vypracovány zákonné záruky doplňující stávající zákonné ustanovení, která cestování omezují; znamená to, že úřady budou mít nadále povinnost zdůvodnit své zamítavé rozhodnutí o žádosti o cestovní doklad a dle že od nynějška bude zákonná možnost domáhat se zrušení takového zamítavého rozhodnutí soudní cestou,

c/ se budou postupně rozšiřovat cestovní možnosti, které nebudou libovolně udělovaným privilegiem, nýbrž jich bude užíváno v souladu s podrobnými zákonnými ustanoveními,

d/ další omezení nad rámec bodů a/, b/, c/ bude možno použít jen v případě trestního stíhání a občanovi bude muset být písemně zdůvodněno.

2. Zákonné ustanovení podle §§99 /vlastizrádné předávání zpráv/, 106 /pobuřování/, 107 /nezákonné spolčování/, 218 /spolčování za účelem dosažení nezákonných cílů/ a další ustanovení mohou být vykládány tak, že omezují základní lidská práva. Praxe právních postihů politicky se angažujících lidí pomocí těchto ustanovení je většinou pochybná. Proto považujeme za nutné,

a/ aby byla vyhlášena amnestie pro všechny, kdo byli odsouzeni podle §§ 99, 106, 107, 218 a rovněž aby bylo zastaveno trestní stíhání, pokud je vedeno na základě těchto ustanovení;

b/ z amnestie by měli být vynati ti, kteří jsou odsouzeni nebo trestně stíháni pro propagaci fašismu, militarismu nebo pro rasistickou či válečnou propagandu;

c/ uspořádat parlamentní rozpravu o užívání těchto zákonné ustanovení a ustanovení obdobných s perspektivou, že by o celém problému rozhodlo lidové referendum.

3. Za nezbytnou podmínu důvěry a za první krok umožňující rozšíření demokratického sebeurčení považujeme možnost nezávisle kandidovat v obecních a parlamentních volbách.

a/ Každý musí mít právo navrhnut za kandidáta jiného občana, pokud tento občan s kandidaturou souhlasí.

b/ Každý občan musí mít možnost sám, na základě vlastního rozhodnutí, kandidovat ve volbách.

c/ Podmínkou kandidatury je pouze státní příslušnost k NDR a dovršený osmnáctý rok života.

4. Svoboda shromážďování, svoboda projevu a svoboda sdružování je silně omezena tím, že úřady mají možnost zamítnout jakoukoliv žádost o povolení shromáždění, ma-

nifestace nebo nového spolku a že této možnosti v praxi využívají. Soudíme proto, že je nutno důkladně změnit stávající zákonné ustanovení, která se těchto svobod týkají:

a/ Shromáždění, manifestace nebo založení spolku nesmí nadále podléhat státnímu souhlasu; nová zákonné úprava by stanovila, že příslušné státní orgány by o takovém faktu byly pouze informovány.

b/ Shromáždění, manifestace či spolek, popřípadě jejich svolání resp. založení mohou být zakázány jen tehdy, jsou-li jejich cíle prokazatelně fašistické, rasistické nebo teroristické.

5. Legalizace odmítnutí vojenské služby vytvořením civilní náhradní služby / nezávislé na vojenských strukturách by bylo, a to zvlášt v MRM, zjevným projevem vůle k míru, vnitřnímu i vnějšímu. Zároveň jsou nutné následující změny:

a/ Amnestie pro všechny odsouzené podle § 256 / odmítnutí vojenské služby, odmítnutí záložní služby a vyhýbání se vojenské službě/ a zastavení přípravného řízení se všemi obviněnými podle tohoto zákonného ustanovení.

b/ Zrušení branné výchovy na středních školách.

c/ Účast na předvojenské výchově nesmí nadále být podmínkou pro uzavření učební smlouvy případně pro přijetí ke studiu na vysoké a střední odborné školy.

6. Za základní předpoklad vnitřního míru pokládáme připravenost vlády NDR k dialogu s lidmi, kteří jinak smýšlejí. Proto navrhujeme:

- aby vláda NDR respektovala kritická stanoviska a návrhy občanů, kteří mají jiné smýšlení než oficiálně proklamované a aby na tyto podněty reagovala, a to pokud možno veřejně a věcně. /To se bohužel nestalo např. v případě našeho dopisu k Mezinárodnímu roku mládeže v roce 1985./

Tuto výzvu upřesňujeme své představy, jak by mohl v Mezinárodním roce míru začít proces konstruktivních změn.

Rádi bychom se s Vámi nebo jinými odpovědnými státními činiteli sešli k otevřené výměně názorů, při níž by obě strany usilovaly o vzájemné pochopení.

Peter Grimm	Ralf Hirsch	Rainer Eppelmann	Wolfgang Tem-
Bölschestr. 11	Frankfurter	Samariterstr. 27	-plin
1162 Berlin	Alle 55	1035 Berlin	Neu Schönn-
	1035 Berlin		holzer str. 12
			1100 Berlin

Pozn. red.: Peter Grimm, Ralf Hirsch a Wolfgang Templin byly v předcházejících dokumentech iniciativy "Mír a lidská práva" uváděni jako mluvčí této skupiny.

+/ Tento požadavek je formulován za situace, kdy již dvacet let existuje v NDR náhradní služba bez zbraně, tzv. Bausoldaten. Náplň činnosti těchto uniformovaných/ jednotek je: práce na stavbách vojenských objektů, odstraňování škod a následků po vojenských cvičeních a akcích, pomoc při odstraňování následků živelních pohrom, katastrof apod. Takto koncipovaná činnost ovšem mnoha lidem, odmítajícím vojenskou službu z důvodů svědomí, nevyhovuje.

xxxxx

xxxxx

xxxxx

Z materiálů FIDH - Mezinárodní federace pro lidská práva
FIDH je mezinárodní organizace přidružená k OSN a Evropské radě, sídlí v Paříži. Skládá se z třiceti členských lig, z nichž čtyři působí v exilu. Čs.ligou je Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných, který je jedinou členskou organizací, působící v sovětském bloku. Také člen VONS Ladislav Lis je jediným místopředsedou FIDH, žijícím ve východní Evropě.

Materiály FIDH -týdeník La Lettre docházejí redakci Info o Ch 77 velmi nepravidelně. V posledních šesti týdnech přišlo jediné číslo "La Lettre", a to č.149, z jehož obsahu vyjímáme zprávu ze SSSR:

Odsouzení odpůrce režimu

Grúzinský odpůrce režimu Eduard Gudava byl dne 20.ledna 1986 odsouzen po pětidenním hlavním líčení ke čtyřem letům odňtí svobody v táboře s přísným režimem. Rovněž jeho otec, Tengiz Gudava, byl zatčen a od května 1985 je obviněn. Hrozí mu trest odňtí svobody do dvacáti let. Rodina Gudavových zažádala o povolení vystěhovat se do Izraele.

Další články tohoto čísla se týkají Kanady, USA /FIDH zde vystupuje proti trestu smrti/, Hondurasu a Turecka.

Dále zveřejňujeme v plném znění dopis Ladislava Lise, adresovaný FIDH:

Fédération Internationale des Droits de l'Homme
27, rue Jean-Dolent, 75014 Paris, France

10.3.1986

Vážení přátelé,

dne 20.2.1986 jsem s čtrnáctidenním zpožděním obdržel Vaše pozvání na zasedání byra Federace v Paříži 15.3.1986.

Pozvání jsem obdržel zcela náhodou při návštěvě poštovního úřadu. Pošta mi totiž není doručována, ani když je zasílána na doručenku. Je cenzurována v obou směrech. Byl bych proto rád, kdyby mi napříště byla zasílána na pražskou adresu: Šiškova 1228, 182 00 Praha - Kobylisy.

Děkuji za Vaše pozvání. Přijměte, prosím, moji omluvu. Nemohu se Vašeho zasedání zúčastnit proto, že čs.úřady mi v účasti na takovém setkání brání ze známých důvodů, především proto moji účast v občanské iniciativě Charta 77 a pro angažovanost v knutí za dodržování lidských práv v mé zemi a cestu by mi nepovolily. Mimoto jsem dosud pod tzv. policejním dohledem, o němž jsem Vás informoval již dříve.

Úřady a vládní orgány a činitelé /L.Štrougal a G.Husák/ dosud vůbec nereagovali na Vaše sdělení o mém zvolení ani na Vaši výzvu, zaslalanou jim v dopise z listopadu 1984, v němž se na ně obracíte s žádostí, aby mi zrušením ochranného dohledu bylo umožněno podílet se na práci byra FIDH, popřípadě zastupovat FIDH ve Vídni.

Podobně nereagoval ani předseda vlády L.Štrougal na můj podnét, zasláný v dopise z dubna 1985, v němž jsem ho žádal, aby mi sdělil, s kterým oficiálním orgánem či osobou bych mohl otázky dodržování lidských a občanských práv v naší zemi oficiálně projednávat a konzultovat.

V poslední době se při hodnocení čs.poměrů objevují

v zahraničí názory, jako by v naší zemi docházelo k jistému uvolnění policejního tlaku na disidenty či aktivisty Charty 77.

Jak je vidět, orgány represe pouze změnily svoji tak-tiku. Jde o to, ukázat před občanskou a světovou veřejností svoji lepší tvář a odvrátit případně její kritiku. V současné době nevede policie frontální útok proti signatářům jako celku. Vybírá si a diferencuje. Vytypované občany pak vystavuje tvrdým a brutálním postihům. Např. diskriminaci dětí obránců lidských práv v přístupu k vyššímu vzdělání; příkladem je již tři roky trvající postup proti Janu Hájkovi, synu Jiřího Hájka.

V zasláném pozvání mě zaujal program Vašeho jednání, ať již jde o první nebo druhý bod, zprávu o činnosti či výsledky činnosti misí. Rád bych se s obsahem těchto zpráv seznámil, abych si mohl učinit představu o rozsahu činnosti Federace a spolu s přáteli se mohl lépe orientovat v její problematice. Právě tak mě zajímá bod č.4: příprava kongresu v Salamance - přijetí tezí. Prosím o zaslání těchto materiálů z jednání. Znalost programu jednání v Salamance by umožnila, abychom eventuálně připravili i potřebné podklady o stavu lidských práv v naší zemi. Dosud jsem žádnou souhrnnou zprávu o činnosti Federace ani její statut neobdržel.

Jsem Vám vděčen za zaslání bulletingu La Lettre, který taktéž ovšem dochází se zpožděním. Tyto materiály Federace jsou pro mne a naše hnutí důležitým zdrojem informací. Proto jsme po dohodě s redakční radou Informací o Chartě 77 začali zveřejňovat některé informace, čímž se problematika mezinárodního hnutí a zprávy FIDH dostávají k členům VONS, signatářům Charty 77 a tak i do širší občanské veřejnosti.

Dovolte, abych po těchto informacích předložil Vašemu zasedání některé náměty do bodu "různé".

1. Domnívám se, že by FIDH měla čas od času na svých zasedáních byra či kongresu posuzovat, jak jednotlivé státy - účastníci helsinské konference a signatáři helsinského dokumentu dodržují jeho ustanovení v oblasti lidských práv, jakož i závěry následujících jednání v Bělehradě, Madridu a Ottawě. Především jak je umožněna činnost občanských iniciativ v těchto zemích. Podklady pro takové posouzení by měly být získávány od členských organizací FIDH, které by takové zprávy měly zpracovat. Tím by se prohloubila znalost situace v jednotlivých zemích - účastníků helsinského procesu a podpořila autoritu občanských iniciativ, což by mohlo pomoci k postupné legalizaci jejich činnosti v některých zemích.

2. a/ Doporučuji přijmout kritické stanovisko k rozhodnutí nejvyššího soudu PLR v odvolacím řízení proti aktivistům Solidarity Bogdanu Lisovi, Wladyslawu Frasyniukovi a Adamu Michnikovi a zaslat žádost o jejich osvobození.

b/ Podobné kritické stanovisko by bylo správné zaujmout k postoji sovětské vlády k Andreji Sacharovovi a požadovat nejméně zrušení vyhnanství a to, aby mu bylo umožněno normální občanské postavení.

3. V souvislosti s vyhlášením OSN letošního roku rokem míru navrhoji

a/ požadovat odchod sovětských vojsk z Afghánistánu; ve všech členských organizacích zveřejnit zprávu prof. Ermacory o genocidě afghánského obyvatelstva;

b/ rozvinout kampaň za propuštění vězněných občanů odmítajících vojenskou prezenční službu a prosazovat zavedení alternativní vojenské služby ve všech zemích.

4. Navrhoji, aby členským organizacím bylo ukládáno vypracovávat zprávy o stavu lidských práv v příslušné zemi a o účasti vládních orgánů a úřadů na ochraně lidských práv s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv, mezinárodní pakty o lidských právech i příslušné části závěrečného aktu z Helsinek a následných shromáždění.

Přijměte moje pozdravy a přání úspěchů ve Vašem jednání.

Váš Ladislav Lis

P.S. Byl bych rád, kdybych mohl obdržet Vaši zprávu. V příloze Vám zasílám k informaci podnět Charty 77, VONS a můj k výměrné akci vězňů s prosbou, zda by FIDH svou autoritou tento návrh podpořila. Dále pak Vám posílám na vědomí stanovisko Charty 77 a mé k situaci v Jihoafriické republice.

xxxxx xxxxx xxxxx

V samizdatu nově vyšlo...

Jiří Dienstbier : "Snění o Evropě". 160 str.A4. Politický esej dědikovaný H.G.Skillingovi, kanadskému historikovi, "který od časů Ernesta Denise nejvíce přispěl k pochopení údělu Československa ve světě". Esej charakterizují názvy jednotlivých kapitol, z nichž každá představuje ucelenou stat: Obrana utopie - Evropa a evropská otázka - Rusko, Sovětský svaz a Evropa - Fortress America v dnešním světě - Německo a Evropa - "Reálný socialismus" a Evropa - Helsinky a občanská iniciativa - Evropská jednota - Snění o Evropě.

x

Čestmír Kožušník : "Úvaha o předpokladech ekonomicky racionalního chování socialistického podniku. 119 str. A4, 1985.

x

Jaroslav Kladiva : "Bohumil Hrabal /život a dílo/. 1984, 155 str.A4

Kritická studie rozdělená do pěti kapitol: I.Osobnost Bohumila Hrabala. II.Začátky Hrabalovy literární činnosti. III. Šedesátá léta, Hrabalovy knihy a jeho další životní pouť 1963-1970. IV.První polovina 70.let ve znamení vrcholků Hrabalovy tvorby. V.Hrabalova tvorba a životní osudy ve druhé polovině let 70. a v letech 80. /1976-1984/. Závěrečná část studie je pokusem o periodizaci Hrabalova díla.

x

Jaroslav Opat : "T.G.Masaryk v Čechách v letech osmdesátých 1882-1891/.

Příspěvek k životopisu." 425 str.A4, 2 foto, 1985.

Biografická studie s kapitolami: I.Místo úvodu. II.
První léta. III.Vboji o Rukopisy. IV.Za poznáním.
V.Do politiky. Závěrečná část nazvaná Reflexe je sou-
hrným hodnocením tohoto období činnosti TGM a jeho
významu pro dnešek.

x

Vladimír Kadlec : "Příspěvek do předsjezdové diskuse".

Únor 1986, 18 stran, A4.

Autor předkládá vlastní návrh na usnesení XVII. sjezdu KSČ k řešení ekonomických problémů s podrobným závodněním, v němž rozebírá návrh t.zv.Hlavních směrů hospodářského rozvoje do r.1990 a výhled do r. 2000.

x

Milan Hüblový : "Vodní díla na Dunaji - současný stav a vyhlídky". 3 strany A4 "Slovenští demokraté v exilu o menšinách na Slovensku a v Maďarsku". 3 strany A4 - "V němčině vydám sborník diskuse o česko-německých vztažích z roku 1980". 3 strany A4. Tři informativní materiály o různých aktuálních záležitostech z března 1986.

x

Heřman Chromý : "Jak jsem si oddechnul". Fejeton, Březen 1986. 3 strany A4.

x

Jiří Ruml : "Dynastie chytrých analfabetů". Fejeton, 7.3.1986. 2 strany A4.

x

Rejstřík Kritického sborníku za léta 1981 až 1985. Únor 1986. 13 stran A4.

x

Rudolf Battěk : "Strast z nekonečna". 1986, 90 str. A5.

"Výběr z dopisů z vězení, psaných v letech 1982-1984.

"Poetismy". 1986, 63 stran A5. verše z let 1982 - 1985.

x

PARAF /PARalelní Akta Filozofie/, číslo 3, 1986

Rédaktor Václav Benda v dopise čtenářům ohlašuje přípravu sborníku o smyslu či filozofii dějin a vybízí případné autory ke spolupráci.

V rubrice články/studie vychází: Jan Patočka: "Zamyšlení nad Evropou", šestistránková skica z pozůstatosti Radim Palouš: "Proti pokrokářství a gnozi", kapitola z větší práce; XY : "Sedm listů za zlatou oponu", dopisy minulým myslitelům Anaximandroví, Platonovi, Origenovi, Aureliu Augustinovi, Bernardovi, Eckhartovi a Janu Husovi; František Kadlus : "Tolerance a pluralismus", úvaha o problematičnosti pojmu; Arthur Geuss: "Časovost, smysl, absurdita a láska", z prací předčasně zemřelého mladého českého filozofa.

V rubrice překladů a komentářů je otištěn projev Jana Pavla II. k vědeckým pracovníkům a studentům v kolínské katedrále, rozbor Pavla Bratinky "Voegelinova nová politická věda" a značka -vt- se pod titulkem "André Gluckmann /Přirozené právo a politika odstrašování/" zabývá

autorovým dílem Síla závrati.

V oddíle recenzí posuzuje V.B. filozofický sborník "Hostina" /uspořádal V.Havel, edice Expedice, sv.209, Praha 1985/ a R.P. sborník "T.G.Masaryk a naše současnost" /samizdat Praha 1980/.

xxxxx

V březnu 1986 vyšel rovněž v samizdatu čtrnáctistránkový text A4 neznámého autora pod názvem

Český katolický samizdat 1978-1985

Předznamenejme, že práce poskytuje jen částečný přehled o českém katolickém samizdatu; knižní produkce je zachycena jen z menší části, chybí záznamy o odborných a kulturních časopisech a o většině interní rádové publikační produkce. Vzhledem k názvu přehledu je pochopitelné, že práce vůbec nereferuje o slovenském katolickém samizdatu.

V úvodu práce se připomíná policejní útok na katolický samizdat 11.4.1985, kdy bylo zabaveno několik psacích a rozmnožovacích strojů a šest katolíků bylo pro rozmnožování a rozšiřování náboženských textů obviněno a vzato do vazby. /Trestní stíhání těchto občanů, kteří jsou na svobodě, trvá i nadále./

Ve zprávě se doslova uvádí:

"Duchovní samcobsluha v písemné podobě začala fungovat poté, co nám byl po únoru 1948 odňat všechn náboženský tisk hodný toho jména. V 50. letech se začalo psát, opisovat a překládat pro vlastní potřebu a blízkých lidí. V 60. letech rozvinula kvalitní soustavnou aktivitu anonymní edice, která vydávala překlady knih pro náročnější čtenáře. Byly to vázané svazky psané strojem, pochopitelně v malém počtu a za vysokou úhradu. Vedle toho zhoustlo množství nejrůznějších strojopisů popř. rozmnoženin, s pestrou tématikou a rozličnou úrovni."

Samizdat ustoupil do pozadí během Pražského jara. Dva povolené časopisy začaly být znova opravdu katolické, Charita i Vyšehrad /částečně/ začaly zaplnovat dvacetileté vakuum. Během "normalizace" ediční činnost tohoto druhu postupně odumírala, takže v 70. letech přinášel hodnotné čtení takřka jen Cyrilometodějský kalendář. Souběžně však číhalo znova soukromé vydávání, tentokrát už často cyklostylovaných tisků, řidčeji rozmnožených výkonnější technikou. Velkoryse tímto způsobem pracovala na Moravě skupina kolem Josefa Adámka z Brna, policejně postižená v r.1979, podobně jako o něco později v Čechách P.Radim Hložánka. O obsahu jejich činnosti bylo v souvislosti s jejich procesy referováno ve Studiích.

Od roku 1978 došlo k novému vývoji: začaly vycházet cyklostylované časopisy a od r.1980 se objevuje promyšleně diferencovaná vydavatelská činnost. Charakteristická je pro ni snaha o redakční i tiskařskou úroveň a velký čtenářský okruh. O tomto novém stadiu, které začalo vzbuzovat pozornost i mimo katolické kruhy, se nám podařilo zjistit to, co zde podáme formou bibliografického přehledu za uplynulých sedm let."

Úvod práce končí poznámkou, že Státní bezpečnost má jistě přehled úplnější.

Teologický sborník doplňoval teologické vzdělání kně-

ží; vycházel od jara 1978 do léta 1979, vyšlo pět čísel. Vydané skončilo v době uvěznění Josefa Adámka a jeho přátel. Všechna čísla mají formát A5, je to sešit v polotuhých deskách, husté strojopisné stránky, cyklostyl. Rozsah je 50 až 70 stran. Obsah zabírá teologickou, pastorální a spirituální oblast. Původní články vycházely anonymně nebo pod pseudonymem, většina článků jsou však překlady. Zpráva uvádí obsah všech pěti čísel.

Teologické texty vycházejí od roku 1980 ve volných lhůtách, první tři čísla pod názvem Texty. Formát A4, cyklostylováno, rozsah 50-60 stran. Zpráva upřesňuje, že jde o "teologickou revu pro kněze a teologicky zainteresované čtenáře. Klade si za úkol poskytovat vhled do současného teologického a náboženského myšlení prostřednictvím nejlepších odborníků; proto převažují překlady. Dále poskytuje rozhled po církevním dění ve světě s hlubšími analýzami. Programově představuje různé teologické školy a pozice, sleduje i ekumenické zřetele. Původní příspěvky se zaměřují spíše na domácí duchovní situaci; pokud už nevyšly v cizině, jsou jejich autoři označeni pseudonymem nebo šifrou. Diskuse se víta, ale obtížně realizuje. Rubriky: Recenze, Panoramá, Portrét, Dokument, Tribuna, Ze života, Praxe, Lexikon - vycházejí ve volných kombinacích." Zpráva dále anotuje příspěvky všech deseti dosud vyšlých čísel /poslední je z února 1985/ teologických textů.

Vzkříšení je časopis pro katolické rodiny. Začalo vycházet na jaře 1979 nejprve strojopisně, později pomocí výkonnéjších technik. Ustálilo se na pěti číslech za rok, formát A4, výjimečně A5, rozsah kolem dvaceti stran. Obsahuje duchovní úvahy, stránku pro děti, komentář k církevnímu dění, beletristické seriály. Původní příspěvky jsou podepsány šifrou. Zpráva jednotlivé příspěvky neanotuje.

Informace o církvi vycházejí od jara 1980 jako měsíčník. Obsah: dokumenty římské i zdejší, zprávy o činnosti papeže, komentáře, otevřené listy, zprávy o součinném a mimosoudním stíhání kněží a věřících, zkušenosti ze života křestanů v Československu, zpravodajství ze světa, texty k zamyšlení. Formát A4, cyklostylováno, rozsah kolem 20 stran.

Zpráva dále uvádí informace o třech knižních edicích a to:

Duch a život vycházející od začátku roku 1980. Zpráva uvádí, že názvem se edice hlásí ke Kristu /Jan 6,63/. Tematicky se snaží zaplnovat mezery v náboženské literatuře v duchu pokoncilního katolictví. Obrací se na čtenáře různého věku i stupně vzdělání. Vychází i v A4 i v A5, cyklostyl. Většinou překlady, ale i původní díla. Zpráva uvádí 13 titulů edice /od roku 1980 do roku 1984/, z toho čtyři od domácích autorů. Dále jsou uvedeny dva svazky - překlad Cest k filozofickému myšlení od Josefa M.Bochenškého a Kmotřenci Radima Palouše/, tematicky zapadající do okruhu edice Duch a život, vydané mimoedičně kolem r.1980.

Přátelé. Tato edice je doplňkem edice Duch a život. Přináší portréty křesťanských osobností. K jednotlivým titulům bývá připojen úvod nebo doslov editora pro české čtenáře. Vychází od roku 1980, cyklostyl, A5. Zpráva anotuje portréty těchto postav: Don Bosco, František z Assisi,

Tomáš More, Panna Maria, Alžběta Uherská, Vincenc de Paul, Kateřina Sienorská a Matka Tereza. Poslední dva portréty byly vydány v roce 1984.

Orientace je řada menších pojednání o tématech zajímacích především české katolíky. Vychází od r.1981 ve volných lhůtách. Od 4.čísla s hlavičkou Orientace a s postupným číslem.A4, cyklostyl. Zpráva uvádí 12 titulů edice Orientace. Poslední tři jsou: Dokument Charty 77 "K situaci řeholi v Československu" /7 stran/; Dezinformace k jubileu sv.Metoděje /důvěrná státní směrnice, jak snížit náboženský význam cyrilometodějské mise před oslavou 1100. výročí Metodějovy smrti/, doplněná dvěma protestními dopisy kardinála Tomáška v této věci /6 stran/; Christianus: Co vzkázal Jan Pavel II. vedení Pacem in Terris, rozbor telegramu kardinála Casaroliho z března 1985 /7 stran - o této publikaci jsme v Info o Ch 77 již dříve referovali/.

Zpráva se v závěru zmíní i o další náboženské literatuře, na niž jsme upozornili na začátku této informace. "Mimo edice", uvádí zpráva, "existuje pestré množství rozmnovených a strojopisných textů z náboženské oblasti, od letáků přes knížky až po objemné studijní materiály. Pořizují je soukromí překladatelé nebo skupiny hlavně pro svůj blízký okruh; jen některé tituly se rozšíří poněkud více."

xxxxxxxx

Informace o církvi /došlo po uzávěrce, anotace měla být zařazena do rubriky "V samizdatu nově vyšlo...", před referátem o katolickém samizdatu/ č.2/1986, 20 str.A4, cyklostyl. Místo úvodníku je úvaha Čarla Marii Martiniho Stařec a dítě. Básní Jaroslava Seiferta Královský letohrádek se redakce loučí se zemřelým básníkem. Časopis přináší tři zajímavé rozhovory: K. Schönborn, profesor dogmatiky na univerzitě ve Fribourgu a člen sekretariátu mimořádného biskupského synodu, hovoří o tomto nedávném jednání, navazujícím na II.vatikánský koncil. S čínským biskupem z tzv.vlastenecké církve /katolické, která je od r.1957 nezávislá na římském papeži/ rozmlouvala při své návštěvě Číny Matka Tereza. Nabídka opětného povolení řecko-katolické církve na Ukrajině /jako ukrajinské autokefální katolické církve/ pod podmínkou, že budou nezávislí na Římu, byla vyslovena zástupci ukrajinských uniatů Josypu Tereljovi, s nímž dne 23.4.1985 jednalo v Užhorodě pět zástupců státních a stranických /celosvazových a ukrajinských/ orgánů; Informace přináší záznam tohoto rozhovoru. - Dále je zveřejněna obširná odpověď české redakce časopisu Otázek míru a socialismu z 20.11.1985 na dopis kardinála Tomáška z 2.11.1985, který Informace již dříve zveřejnily /viz též Info o Ch 77-1-86, kde je rovněž plné znění tohoto dopisu/. V článku nadepsaném Zpráva se uvádějí podrobnosti z policejní akce proti katolickému aktivistovi z Přerova Františku Adamíkovi, o zahájení trestního stíhání proti němu pro rozmnožování a rozšiřování náboženské literatury a o jeho krátkodobém věznění. Informace "Setkání bratislavských kněží" líčí průběh a atmosféru přijetí bratislavských kněží náměstkem bratislavského primátora. Vzpomínek na Alfréda Fuchse,

který zahynul v koncentračním táboře v Dachau, a článkem "Aby druzí mohli žít" o hrdinství čtyř vojenských duchovních -rabína, metodistického faráře, evangelického pastora a katolického kněze- v r.1943 na potápení se americké lodi, se časopis vraci do nedávné historie. Dále je zařazena informace "pastorační cesta Jana Pavla II. do Indie" a více než čtyři strany krátkých zpráv z celého světa.

č.3/1986, 21 stran A4, cyklostyl. Na úvod jsou zařazeny citáty z Jeana Galota a kardinála Ratzingera a básen E. L. Budryho. Téměř deset stran je věnováno cestě papeže do Indie: v článku "Pán nás volá k jednotě" jsou informace o průběhu cesty doplněny různými úvahami. Další obšírný článek ke všeobecnému úmyslu apoštolátu motlitby na měsíc března sleduje "uchování úcty k lidskému životu" a podává argumenty, jimiž se snaží vzbudit morální odpor k umělému přerušení těhotenství. Dále je zveřejněn dopis libanonského katolíka, který napsal před smrtí. Následují čtyři strany krátkých zpráv.

xxxxx x xxxx

Krátké zprávy

Ostraha v době sjezdu KSČ

Ve dnech 25.-29.4.1986, v době XVII. sjezdu KSČ, zorganizovala Státní bezpečnost opět střežení některých aktivistů Charty 77: tři mluvčí Charty 77 a dále Jiří Dienstbier a Jiří Hájek byli hlídáni ve svých bytech a doprovázeni příslušníky StB při pohybech mimo byt. Dne 26.3. v recepci hotelu Krišťál zadržali "členy" příslušníci Státní bezpečnosti fyzicky mluvčí Charty 77 Anně Šabatové a nizozemskému poslanci a funkcionáři Strany práce a Socialistické internacionály Martenovi van Traa, aby spolu mohli promluvit. Marten van Traa byl v Praze ne soudě kromě návštěv; krátce předtím byl vedoucím delegace Strany práce, která se jako pozorovatel zúčastnila sjezdu KSSS.

x

Zákaz vystoupení skupiny Novodur

Dne 15.3.1986 se měla ve Volenicech u Strakonic konat tanecní zábava, na níž měla hrát strakonická rocková skupina Novodur. Smlouva o pořádání zábavy byla uzavřena již na podzim 1985 a schválena Okresním kulturním střediskem města Strakonic. Pořadatelem byla místní organizace SSM.

Skupina Novodur je mezi mládeží velmi oblíbena a její popularita přesahuje rámec jižních Čech. Proto na zábavu přijela mládež z různých částí republiky. Na železničních stanicích Strakonice a Katovice však už čekali příslušníci VB a bránili zájemcům, aby pokračovali dále - a to i pěšky - do Volenice. Některí zájemci o hudební večer byli převezeni policejními Aviemi na stanici VB do Strakonic, a to pod různými záminkami, jako např. proto, že prý podoba neodpovídá fotografii v občanském průkazu, pro údajné poškození občanského průkazu apod. Další policejní vozy čekaly přímo ve Volenicech na motorizované

účastníky zábavy. Lidem, kteří se dostali do Velenic, Veřejná bezpečnost oznámila, že se zábava nekoná. Zákaz zábavy vydal dodatečně, teprve dvě a půl hodiny před plánovaným začátkem, předseda MNV Velenice.

Celá akce VB se setkala se zápornou reakcí mezi mládeží i u místní organizace SSM, která utrpěla mj. značnou finanční ztrátu tím, že musela nadarmo zaplatit dovoz aparatury a uhradit různé poplatky. Poukazuje se rovněž na to, že obavy z možných výtržností byly jen fiktivní, protože pořadatelé sami dbali na zajištění pořádku, mj. tím, že předem zakázali podávání alkoholických nápojů.

Akce jihočeské Bezpečnosti je dalším zásahem proti nezávislým kulturním projevům. Jejím důsledkem je značné pobouření mnoha mladých lidí.

x

-dré

Jazzová sekce žádá Mladý svět o tiskovou opravu

Předseda Jazzové sekce pražské pobočky Svazu hudebníků Karel Srp požádal jménem výboru JS PPSH časopis Mladý svět, aby zveřejnil tiskovou opravu, která by na pravou míru uvedla některé výroky v článku Rockování kolem mladé hudby, zveřejněném v Mladém světě č. 12/1986. V článku se mj. tvrdí, že Jazzová sekce a Sekce mladé hudby byly zrušeny proto, "že se jejich činnost dostala do rozporu s posláním zájmové socialistické organizace a že byla provázena závažnými nedostatky v hospodaření, v plnění stanovených norem a předpisů".

V žádosti o zveřejnění tiskové opravy ze 14.3.1986 píše Karel Srp, že Svaz hudebníků a jeho složky byl zrušen na základě posrpnového /1968/ dočasného zákona, který "opravňoval rozpustit dobrovolnou organizaci, jestliže její činnost směřuje proti ústavě ČSSR, proti samostatnosti a celistvosti státu, proti socialistické hospodářské soustavě, mírovému soužití mezi národy nebo proti důležitým zahraničně politickým zájmům státu /nebo/... tehdy, jestliže její činnost by byla jinak v rozporu se zákony nebo stanovami, pokud nebude učiněna náprava. Jazzové sekci za celou dobu její existence," píše Karel Srp, "nebyla ani jednou vyčtena protispolečenská činnost... Jazzová sekce .../je/ účastníkem soudního sporu, který není dosud právoplatně uzavřen. Proto jakékoli tvrzení o zrušení naší organizace je nepravdivé," dovozuje Karel Srp. "Naše organizace", píše dále, "požaduje, aby se případem zabýval ústavní soud ČSSR a další složky. Jazzová sekce již od roku 1980 žádá na ministerstvu kultury ČSR, ministerstvu vnitra ČSR, Federálním shromáždění, České národní radě a na dalších organizacích, aby bylo skončeno s represemi proti ní a jejím členům. Na bezmála sto dopisů se žádostmi, prosbami, urgencemi, právními rozklady a podobně dnes neobdržela odpověď. Snad by se Mladý svět měl zabývat v prvním případě nezákonnostmi, které vyplývají z činnosti či spíše z nečinnosti našich státních úřadů", píše Karel Srp a dále pokračuje:

"Jazzová sekce se stala obětí nezákonných akcí, jejichž nositelé závažným způsobem narušují platné právní normy. Tyto represe, které nemají v historii posledních deseti let obdobu, se dotýkají tisíců a tisíců občanů republiky,

kterí se právem rozhorčují nad zvláštně některých mocenských skupinek ve státě. Jazzovou sekci by totiž eminentně zajímalo, v čem porušila ústavu ČSSR, narušila spojenecké svazky, kdy urážela dělnickou třídu, propagovala násilí a teror, kdy ignorovala helsinské dohody a podobně. Za patnáct let na to nikdo z nadřízených složek neodpověděl.

... V čem se tedy, podle Mladého světa, dostala Jazzová sekce do rozporu s posláním zájmové socialistické organizace?" Karel Srp dále připomíná, že své problémy popisuje v otevřeném dopise delegátům XVII. sjezdu KSČ.

"Vytýká-li nám Mladý svět", píše se dále v žádosti o tiskovou opravu, "že k tzv. zrušení nedošlo pro naši jazzovou a rockovou činnost, pak se ptáme, proč byly v roce 1980 zrušeny již 10. pražské jazzové dny a pak další, proč byly zrušeny výchovné koncerty, koncert, jehož výtěžek měl jít na obnovu země zničené válkou, proč bylo zakázáno -samořejmě po telefonu- vydávání bulletinu Jazz, přílohy Discorama a dalších metodických materiálů. Zda bylo v rozporu se zájmovou činností vydávat časopis Dvanáctka o tradičním jazzu, swingu a blues. Proč pracovníci ministerstva kultury ČSR osobně jezdí na výstavy a zde během nich sundávají grafické práce s jazzovou tématikou, ačkoliv jejich schválení bylo potvrzeno mezinárodní komisí... Byla by to Bílá kniha české kultury 70. let, kdybychom chtěli pokračovat dále. Tuto éru však nikdo nevrátil, nikdo si dnes nezíská ostruhy za to, co v minulosti zničil. Nikdo nemůže spoléhat na špatnou paměť nebo nedostatek zachované dokumentace pro historii."

x

IKV se připravuje na vídeňskou konferenci

V rámci tzv. helsinského procesu se má letos v listopadu konat ve Vídni následná konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě. Sympatické je, že se na ni nepřipravují jen účastnické státy, ale i nezávislé organizace a iniciativy. Jedním z nich je Nizozemská mezinárodní rada IKV, která dne 26.2.1986 zaslala Chartě 77 dopis, v němž uvádí, že na vídeňské konferenci hodlá předložit soupis konkrétních zkušeností, které načerpala při své vlastní činnosti, zvláště pak při svých stycích s dalšími mírovými skupinami nebo činiteli. V tomto rámci chce IKV rovněž podat přehled o svých stycích s Československem: o dialogu s Charcią 77 a dalšími jednotlivci a také státními institucemi. Chce informovat vídeňskou konferenci především o problémech, které IKV má s čs. státními orgány, a o tom, jak se čs. úřední místa snaží omezit styk lidí z IKV s nezávislými aktivisty v Československu. IKV se v dopise Charthy ptá, jaké má tato čs. iniciativa zkušenosti z této oblasti, konkrétně s Nizozemím. /S nizozemskými úřady nebudou mít čs. nezávislí míroví činitelé zkušenosti asi žádné, o posledním konfliktu s čs. úřady v souvislosti s nizozemským poslancem informuje první krátká zpráva tohoto čísla./ V závěru dopisu se připomíná, že IKV velmi ocenuje Pražskou výzvu a vyjadřuje se politováním nad tím, že naše vzájemné styky jsou omezeny postojem čs. úřadů, jejichž vinou čs. míroví aktivisté nesmějí opustit Československo resp. se do něj po odjezdu ze země vrátit. Připomíná se také účast

IKV na přípravě milánské konference v květnu t.r. IKV doufá, že reakci Charty 77 na návrh společné výzvy /tzv. milánské/ dostane včas. Za nepřítomného gentajemníka IKV Mienta Jana Fabera podepsal tento dopis Wolfgang Müller.

x

Evropská síť pro dialog Východ-Západ k vídeňské konferenci

Evropská síť pro dialog Východ-Západ, na niž je se možno obracet prostřednictvím adresy: c/o Dieter Esche, Niebuhrstr.61, 1000 Berlin 12, rozeslala dne 15.2.1986 program milánské konference, kterou Sít pořádá ve dnech 16.-18.5.1986 jako přípravu na KBSE, plánovanou na listopad t.r. ve Vídni. Tento program spolu s vysvětlujícím dopisem, který kromě D. Escheho podepsali Ruth Tsková a Jiří Pelikán, byl rovněž doručen mluvčím Charty 77. V dopise se obšírně rozebírá průběh nedávné schůzky Sítě v Paříži a kriticky se hodnotí rozsáhlý text, který v Praze již delší dobu koluje jako návrh tzv. milánské výzvy. V dopise se uvádí, že představitelé Sítě se shodli, "že by bylo dobré připravit pro vídeňskou konferenci manifest - dokument podstatně kratší, nejvýše o šesti stranách...". Měl by se zabývat těmito okruhy otázek: a/ Vztah mezi politikou míru a uvolnění a bojem za uskutečnění lidských práv a demokracie. b/ Vztah mezi státní politikou a spořečenskými iniciativami. c/ Postoj k politickému a spořečenskému stavu quo v Evropě a otázka možností jeho překonání. d/ Vztah mezi perspektivními cíli /: Evropy mírové, demokratické a bez bloků/ a jednotlivými kroky v tomto směru, včetně problematiky stabilita-nestabilita. Tyto čtyři problémové okruhy by se měly odvolávat na helsinský Závěrečný akt a následný proces KBSE. Přitom se kladé otázka", uvádí ve svém dopise síť, "zda jsou helsinský Závěrečný akt a proces KBSE pro naše cíle užitečným nástrojem, resp. zda se jím ještě mohou stát." Představitelé Sítě vyzývají zájemce, tedy i v Československu, aby pokračovali v komentování či doplnování stávajícího textu tzv. milánské výzvy, zde však žádají připomínky do konce března. Dále požadují vypracování nového, kratšího manifestu pro Vídeň, k němuž sbírají náměty a návrhy do 15. dubna 1986. /Případným zájemcům o vypracování takových námětů či návrhů sdělí podrobnosti o představách Sítě mluvčí Charty 77 nebo kdokoliv z okruhu Infochu./

xxxxx xxxxxx xxxxx

Pán Jablonický, venujte sa historii

V stredu 16. októbra 1985 stretol ma na nádvorí ústavu riaditeľ Štátneho ústavu pamiatkovej starostlivosti a povedal mi, aby som zajtra o 7,45 prišiel do jeho pracovne.

Stalo sa. U riaditeľa Štátneho ústavu pamiatkovej starostlivosti /ŠÚPS/ vo štvrtok 17. októbra bol som asi 10 minút, lebo od 8.hodiny mal poradu. Riaditeľ ŠÚPS mi oznamil, že s platnosťou od 1.novembra 1985 ma prekladá do oddelenia výskumu, kde ako vedecký pracovník a kandidát vied patrím. Spomenul tému o dejinách pamiatkovej starostlivosti, na ktorej sa budem podieľať v budúcej

patričnici. Pravdepodobne riaditeľ bol natoľko presvedčený o správnosti svojho rozhodnutia, že sa ma ani nepýtal, či súhlasím s preložením.

V ten istý deň okolo poludnia do mojej pracovne prišla referentka pre kádrové a personálne veci. Odovzdala mi dekrét č.186/85/UKaPP zo 17. októbra 1985, v ktorom sa mi oznamilo, "že Vás od 1.11.1985 preraďujeme do útvaru rozvoja pamiatkovej starostlivosti, ako samostatného vedec-kého pracovníka na oddelenie výskumu a VTR." Zároveň mi oznamili, že miesto pracoviska a platové náležitosti zostávajú nezmenené.

Hoci som rozhodnutie riaditeľa prijal s uspokojením, predsa pracovný deň som prežíval v istom vzrušení. Spominal som... Po rokoch obmezovania a diskriminácie na pracovisku mi oznamili rozhodnutie, ktoré može byť doležitým k náprave.

X

Vo štvrtok 17. októbra 1985 ma čakalo ešte jedno prekvapenie. Príslušníci Štb opäť prišli pre mňa. Bolo už po 16.hodine. Z murovanej časti ŠUPSu /archív a dokumentácia/ som šiel do svojej pracovne pripraviť sa na odchod zo zamestnania. Zbadal som, keď som zatváral dvere, že mám za sebou dvoch mužov. Nepochyboval som, o koho ide. Jeden z nich ma už raz eskortoval zo ŠUPSu na Štátnu bezpečnosť.

Zase nová razia? Práve dnes? Prečo sa má pokaziť sľubne začatý deň?

Príslušníci Štb mi oznamili, že prišli pre mňa, aby som podal vysvetlenie. Zároveň mi odovzdali písomné predvolanie na 17.10.1985 o 16,30 hod.za účelom vysvetlenia podľa §19 zák.č.40/1974 Zb. Ohradil som sa. Prečo ma chcú odviesť po skončení pracovnej doby? Obaja príslušníci Štb zdvorilým spôsobom mi odpovedali, že nechceli prísť skôr, aby sa na pracovisku zbytočne nehovorilo, že ma odvádzajú.

Pripraveným osobným autom ma zaviezli na Februárku. Sprevádzali ma až do miestnosti, v ktorej napokon obaja príslušníci Štb začali úradné konanie. Na moje požiadanie sa predstavili ako kapitáni Marko a Repašský. Mladé poličajné kádre.

Hlavné slovo mal kapitán Marko. Z jeho reči som vybalal, že je mojím novým referentom.

Marko priniesol do miestnosti dve čísla Našich snáh a jednu publikáciu od Antona Hlinku. Potom začal približne takto:

- Pán Jablonický, vy ste historik, fundovaný, vaše štúdie sú faktograficky doložené atď. Avšak prečo umožňujete, aby sa vaše štúdie publikovaly v zahraničí, kde sú zneužívané atď. Marko pritom pohybom hlavy upozornil na Naše snahy, ktoré boli položené na stole.

Marko hovoril pokojným a vyrovnaným tónom, bez inver-tív voči mne. Medzitým kapitán Repašský vložil papiere do písacieho stroja akoby príprava k zapisovaniu.

Odpovedal som voľne a bez zábran. Neviem, ako sa moje štúdie dostali do zahraničia. V tejto veci nemám čo vysvetľovať. Marko poznamenal, že aj jiní vypovedajú podobne.

Tiež som povedal, že som iba pripravený obhajovať ob-sah vlastných štúdií. Avšak nepristúpim na prokurátorsk-

policajné kritéria. Takto sme prešli na rovinu rozhovoru, nepodobalo sa to na policajný výsluch.

Marko zrazu zasväte ne poznámenal, že čítao moje poznámky o encyklopédii odboja a SNP. Pritom Veleckého a Kocha označil za špionov. Tiež sa zmienil o mojich poznámkach k heslu Pavol Zozula. Takto som hned postrehol, že mal v rukách III.vydanie, z ktorého jednu strojopisnú kopiu som osobne odovzdal Biografickému oddeleniu Matice slovenskej v Bratislave.

Poznamenávam, že "Prvé poznámky o jednej encyklopédii" sú kritickými priponienkami k Dejinám Slovenského národného povstania 1944, zväzok 5 - Encyklopédia odboja a SNP /dalej EOSNP/. Toto superdielo vyšlo v nakladateľstve Pravda r.1984. Prvé poznámky sa dotýkali len biografických hesiel.

Na chvíľu Marko z miestnosti odišiel na chodbu. Po návrate priniesol zväzok xerokopíí. Takto bola rozmnožená kópia II.vydania, ten exemplár, ktorý som poštou-doporučene odoskal Encyklopedickému ústavu SAV v Bratislave. Na vrchu, ako prvá strana, bola totiž xerokopia mojho sprievodného listu s pečiatkou podatelne Encyklopedického ústavu SAV. Adresát-Encyklopedický ústav SAV- nepochybne prevzal poznámky o EOSNP. Ostatné bolo zrežírované na úrovni normalizácie.

Okamžite som zareagoval. Neúctivo som sa vyjadril o policajných dôverníkoch z Encyklopedického ústavu SAV. Pripomenul som, že "Prvé poznámky o jednej encyklopédii" som napísal nie na policajné, ale na študijné účely a odoskal som ich vedeckému ústavu.

Neprekvapilo ma, že poznámky o EOSNP poznajú a majú príslušníci ŠtB na Februárke. Ak som strojopisné kopie odoskal a venoval vedeckým ústavom /Matica slovenská, Encyklopedický ústav SAV a Múzeum SNP v Banskej Bystrici/, tak potom rusím počítať aj s touto alternatívou. Uvedomujem si, že siet policajných informátorov funguje aj vo vedeckých ústavoch. Má k tomu komentár Jozef Vladár, riaditeľ Encyklopedického ústavu SAV, ktorý figuruje ako jeden zo zostavovateľov EOSNP?

A však s prekvapením som počúval slová, ktorými ma Marko začal nabádať a presvedčovať, aby som v písaní poznačiek pokračoval, aby som to doviadol až do konca a napísal recenzie o celom 5-zväzkovom diele. Vraj - podla Marku - sa nemusím obávať konfrontácie s oficiálnymi historikmi.

Dobrá rada nad zlato. Ale...

Namietal som, že momentálne nemám chut, čas a podmienky k napísaniu poznámok o celej EOSNP. Preto som sa obmezil iba na bibliografické heslá. Nemám podmienky k tomu, aby som sa v najbližších mesiacoch zahrabal do písania recenzie o kompletnom 5-zväzkovom diele, hoci som sa nevzdaľ svojho predsažatia.

Marko si viackrát odvolával na môj ohľásený záväzok že napíšem poznámky o 5-zväzkových Dejinách SNP 1944. Akoby som nemal inej robota. Predpokladám, že Marko si dobre uvedomuje, že moje poznámky k Dejinám SNP 1944 budú kritikou a odsúdením súčasnej dvornej historiografie

a jej reprezentantov.

"Pán Jablonický, venujte sa historii" - radil mi kapi-tán Marko. Túto radu som dôstal, hoci mám za sebou kon-frontáciu, do ktorej ma vtiahol policajný aparát s po-zehnaním politických orgánov. Marko je jeho príslušníkom a proto s veľkou rezervou musím postupovať k policajným doporučeniam tohto druhu. Veď to bola ŠtB, ktorá mi zne-možňovala, aby som sa venoval histórii. Príslušníkov ŠtB nasadili do prvej línie. Režiséri zostali v pozadí. V tejto súvislosti predklíčam ctúzku: Čo dokáže húslista, keď sa mu odeberú husle a odseknú brsty? Vasil Biľak v časopise Spiegel uverejnili: "Ak stratí spevák hlas, po-tom už nemože spievať v opere." Avšak speváka možno násilne umlčať, hoci hlas nestratil.

Viac ako desať rokov sa podnikajú policajné a iné o-perácie, aby som sa nemohol venovať historii. Pripomienul som, že 22. augusta 1984 ŠtB počas razie mi odobrala aj výpisky a poznámky k pripravovanej recenzii I. zväzku De-jín SNP 1944. Na pracovisku, v ŠÚPSe, nekultúrne ich na odobratie určil štbák Augustín Butko. Vzápäť po policajnej prehliadke v byte, garáži a na pracovisku mi eskor-tovali na výsluch, pred vyšetrovateľa ŠtB Verčíka. Všetko bolo vopred provokačne a primitívne pripravené pod ka-muflážou balíka z Paríža. Verčík chcel odo mňa dodatočne získať súhlas, že som výpisky k Dejinám SNP 1944 "dobro-volne" vydal. Nenaletel som na túto kamufláž. Potom chcel vyšetrovateľ viest výsluch o mojich výpiskoch, ale odmie-tol som toto ponižovanie, odmietol som výpoved.

Nie je tajomstvom, že moje historické štúdie od r. 1981 sú vo vyšetrovacích zväzoch ako "dokazy" o mojej, vraj, trestnej činnosti. Dodnes ma trestne stíhajú. Moja kniž-nica zostala vyrabovaná policajnými prehliadkami. Nemám prístup do archívov. Nemám možnosť cestovať do zahraničia, odobrali mi cestovný pas. Zaranžovala sa společenská a pracovná izolácia, ktorú upevňovali domové prehliadky, výsluchy a policajné sledovanie. Výsluchom a rôzny formám policajného nátlaku boli vystavené tiež desiatky osôb, s ktorými som udržoval společenské a pracovné styky. Dvorní historici sa tvária akoby som neexistoval. Zrazu ale počujme na pôde ŠtB: "Pán Jablonický, venujte sa hi-stórii." Prečo? Akej historii? Azda sa mám venovať his-tórii tak ako filatelistika zbieranu známok? Len tak sú-kromne a pre vlastné potešenie, ktoré mi občas pokazia policajné komandé?

Postupne prišli na program aj iné záležitosti. Tak napríklad Marko a Repašský vyčítavo poznámenali, že som sa spolčil so Šimečkom a Kusým. Uviedol som vzťahy na pravú mieru. S nikým som sa nespolčil, neuplatňujem právo na spolčovanie. Dr. Miroslav Kusý a dr. Milan Šimečka sú moji priatelia. Predpokladal som, keďže chodba a prílahlé miestnosti boli osvetlené, že nie som jediným klientom. Počí-tal som aj s tým, že Kusý a Šimečka môžu byť tiež na vý-sluchu. Ale obaja - ako som sa dozvedel na druhý deň - vtedy neboli na Februárke.

Snažil som sa naviesť rozhovor na otázky, ktorým pri-pisujem význam. Bola vhodná príležitosť k vysloveniu vý-

čítiek na adresu ŠtB v záležitosti diskriminácie a perze-
kúcie mojej osoby. Márko a Repašský ma pozorne počúvali,
ale nevyjadrovali sa. Možno ich zaujal moj pohľad na poli-
cajné záťahy a razie ich predchodecov.

Počas "vysvetľovania sa neobírala zápisnica. Nekládli mi
otázky ako pri výsluchu. Obaja príslušníci ŠtB jednali ko-
rektne, nepoužívali výhražné a ani uražlivé slová. Žiadne
zastrašovanie. Iba raz Marko povedal, že keď sa budem
stretáť s Vaculíkom a Havlom, tak musím počítať, že sa bu-
dú o mňa zaujímať. Po 21. hodine ma Repašský vyviedol z bu-
dovy až po vchodové dvere pri vrátnici.

Na druhý deň som sa dozvedel, že v tom čase okrem mňa
na Februárke boli na výsluchu Pavol Černogurský a jeho syn
dr. Ján Černogurský.

-X-

Od 1. novembra 1985 sa uskutočnilo moje preradenie na
pracovisku. V novom oddelení ma prijali ako svojho. Cítim
sa lepšie a pokojnejšie. Výrazne zoslablo vedomie existen-
čnej neistoty.

Po preradení som dostal aj novú úlohu k dejinám pamiat-
kovej starostlivosti. Samozrejme, že sa vynasnažím vnik-
núť do výskumnej úlohy a preorientujem sa na nové proble-
my.

Avšak riaditeľ ústavu mi povedal, že zatiaľ nedostanem
povolenie na štúdium v archívoch. Podla toho musím zame-
ratiť výskum. Viem, že riaditeľ v tejto záležitosti nemôže
rozhodnúť v moj prospech.

-X-

V súvislosti s preradením na pracovisku som vypočul
celkom prajné poznámky a komentáre. Akoby šlo o rehabili-
táciu alebo o jej začiatok. Akoby sa lady nohli. Nesúhla-
sim s týmto výkladom. Naďalej som v postavení diskrimino-
vaného a prenásledovaného občana. Doterajšie policajné,
prokurátorške a súdne rozhodnutia zostávajú v platnosti.

Môj prípad nevznikol na terajšom pracovisku. Môj prí-
pad vznikol z iniciatívy politických a mocenských orgánov.
U týchto orgánov je aj klúč k rešeniu.

Zatiaľ oficiálne neboli spochybnené vykonštruované "dô-
vody" na domové prehliadky, fízlovanie, výsluchy, obmezo-
vanie pohybu, skonfiškovanie kníh, časopisov, korešponden-
cie a študijných materiálov. Zatiaľ oficiálne neboli spo-
chybnené vykonštruované "dôvody" na odobratie a skonfiško-
vanie mojich historických štúdií.

Aký je to samostatný vedecký pracovník, keď nesmie štu-
dovať v archívoch a pri každej vhodnej príležitosti sa mu
opakuje, že nesmie publikovať?!

Aký je to historik - samostatný vedecký pracovník, keď
o jeho diele rozhodovali a rozhodli príslušníci ŠtB, pro-
kurátori a súdcovia, a to bez akejkoľvek odbornej exper-
tízy?!

Bratislava 24.január 1986

Jozef Jablonický
L.Szantóa 17
841 03 Bratislava

XXXXXXXXXX

XXXXXXX

XXXXX